

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

Jan Pavel II.

K 700. výročí smrti

ANEŽKY PŘEMYSLOVNY

I Klára, její nejmilejší spolusestra, zemřela mnoho let před ní, v roce 1253, kdy také zemřel Anežčin otec. Jejich vzájemná láska trvala dvě desetiletí a stále se utužovala a vytříbovala, takže nakonec italská světice měla českou blahoslavenou tak ráda jako by byla její matkou i dcerou zároveň. Před smrtí se s ní rozloučila tklivým dopisem, v němž ji nazvala "polovinou své duše".

Život Anežčin zvolna dohasíná tak jako obětní svíce za okolností zvlášť smutných. Čechy byly po smrti Přemysla Otakara II. obsazeny cizími vojsky, v celé zemi panoval zmatek a rozpoutalo se násilí, lidé mřeli hladem a morem a před branou klarisek, jejichž spiže byly prázdné se tísnily na smrt vyhladovělé zástupy hledající pomoc. Uprostřed těchto hrůz zavírá 2. března 1282 svůj pozemský zrak Anežka uctívaná jako světice už tehdy. Její odchod ze světa byl proteplen láskou okolostojících sester a Menších bratří a její vlastní horoucí touhou po nebeském Ženichu. Ještě před smrtí napomínala sestry, aby Jej vždy věrně milovaly, aby Jej následovaly v pokoře a chudobě a aby podle vzoru svatého Františka a svaté Kláry byly stále poslušny Jeho zástupce na zemi.

Tak v přesmutné době, kdy usouzení a opuštění Čechové úpěnlivě a prosebně zapřísahali svého národního ochránce svatého

*Anežka z rodu Přemyslova
sestřička chudých, sestra
králů.*

*Jde, křížem buší beze slova
o mrtvou skálu:*

*Vy, sami v sebe zadrženi,
Povstaňte v tomto znamení!*

Václav Renč

* * *

RADOSTNÉ A MILOSTIPLNÉ

V Á N O C E

A

POŽEHANÝ

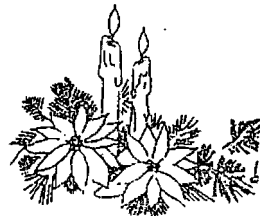
NOVÝ ROK

VŠEM

MILOVANÝM KRAJANŮM

Z PLNA SRDCE PREJE

"ZVON"

Václava, aby nedal zahynouti jim ani budoucím, mohli otevírat svá srdce i dceři z téhož královského rodu, která právě tehdy přešla ze strádání tohoto světa na věčnost, aby jim pomáhala přímluvou u trůnu svého božského Snoubence. A tak se dělo i později. Její krajané nezapomněli na její dobrotu ani na milosrdenství, jak je projevovala během pozemského života, hledali u ní útočiště a pomoc, a tím dali vzniknout úctě, kterou potvrdil a schválil můj předchůdce Pius IX. v roce 1874.

Co však nyní, můj ctihodný a milovaný bratře, říká tato vaše blahoslavená Vám, kdo žijete v její zemi v dnešní době? Především stojí před Vašimi zraky jako vzor dokonalé ženy, která umí uskutečňovat své poslání ve velkorysé a nezištné službě otevřené všem, jež u ní zahrnovala celý národ od královské rodiny až po ty nejpotřebnější a nejdostřednější. Anežka dokázala, že panenství zasvěcené Bohu dokáže osvobozovat srdce a tím je zasvěcovat k lásce vůči Bohu a všem lidem. Vydala svědectví, že "Boží království a jeho spravedlnost jsou drahocennou perlou, která stojí za to, aby se jí dala přednost před jakýmkoliv jiným byť sebecennějším pokladem, protože je jedinou nepomíjející hodnotou."

Založením řádu křížovníků s červenou hvězdou, který dodnes trvá, a prvního kláštera klarisek v českých zemích Anežka také ukazuje, jak důležité jsou řehole a kláštery, v nichž bratři a sestry "podle příkladů prvotní církve, v nichž obec věřících měla jedno srdce a jednu duši, vedou společný život, setrvávajíce v modlitbách a společenství stejného ducha. Jako pravá dcera svatého Františka Anežka uměla "užívat věci stvořených tak, aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné". Sytila hladové, ošetřovala nemocné, pečovala o přestárlé, povzbuzovala bezradné a tak byla schopna šířit pokoj a smíření, dodávat útěchu a vlévat novou naději.

(dokončení)

* * *

Pane, verím v teba.

Daj, aby moja viera bola silná, aby som sa nebal problémov, útokov a popieraní, aby odolávala kritikám a ľahkostiam denného života.

Daj, aby moja viera bola radostná a viedla ma k stretnutiu s tebou v modlitbe a k dialógu s ľuďmi.

Daj, aby moja viera bola činná v skutkoch lásky k tebe a k blížnym.

Daj, aby moja viera bola pokorná a poddajná Duchu Svätému a tvojej Cirkvi.

(Poláček: DOZRIEVAŠ V LÁSKE - 16)

* Co je úkon víry?

Úkon víry je vnější projev vnitřního daru víry. Úkon víry je velký úkon pokory. Předpokládá, že podrobujeme svou mysl Bohu a přijímáme slovo stran věci, o které se nemůžeme sami přesvědčit.

Skutečně, říkám vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, zcela jistě do něho nevejde (Lk 18, 17).

* Jak žijeme z víry?

Žijeme z víry, když jednáme podle toho, v co věříme, a ne podle toho, co nám radí svět. Žít z víry znamená usilovat o prohloubení své víry a konat raději vůli Boží než svoji vlastní.

Co to pomůže, moji bratři, říká-li kdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy; a někdo z vás jim řekne: "Tak s Pánem Bohem. Zahřejte se najezte se" - jestliže jim nedáte, co potřebují pro své tělo, co je jim to všecko platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje navenek skutky, je uvnitř mrtvá. - Ale někdo by mohl říci: "Ty máš víru, a já mám skutky." - "Ukaž mi tu svou víru, která by byla beze skutků! Já však ze svých skutků ti mohu dokázat svou víru (Jak 2, 14-18).

+ + +

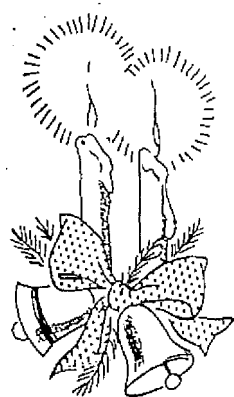
Adventní volání

"Přiď, Pane Ježíši" - to je vlastní obsah adventních tužeb. Je v tom oslava Krista Pána a v ní je trojí vyznání:

1. Bože, potřebujeme Tě!
2. Ty můžeš všecko!
3. Ty nám pomůžeš, důvěřujeme Ti.

Kéž máne v těchto dnech posvátného toužení nejširší rozhled, největší srdce, abychom viděli všechnu bídu a bolesti světa, abychom je vzali za své a k nim všem abychom vzali Krista Pána. Kamkoliv přišel, všude dobře činil!

Musíme jej zvat k příchodu i jménem milionů, kteří Krista Pána neznají, o Jeho lásce nevědí. Kristus je přece všechny miluje: "Pane, ten, jehož miluješ, jest nemocen!" (Jan 11, 3)

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za živou a zemř. rodinu Jurčovu z obou stran
2. Za zemřelého manžela - paní Mary Horáková
- Za živou a zemř. rodinu Žáčkovu z obou stran
- Za živou a zemř. rod. Řehůřkovu z obou stran
3. Za zemřelé tatínka Karla a maminku Vilemínu -
- rodina Slámova a pan Zdeněk Novák
4. Za rodiče a příbuzné z obou stran - manželé
Abrahámovi
- Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za zemřelou Jarmilu Uhlířovu - manželé Böhmovi
- Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodíní a na
vyprošení dalších
5. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Martu Šebestovu a
dceru Noru
- Za zemř. bratra Josefa a jeho manželku - paní Mary Horáková
6. Za zemřelého Otto Milčice - jeho manželka a děti
- Za zemřelé Mary Sečkovu a bratra Franka - paní Mary Horáková
7. Za zemřelého Dr. Zbyslava Peterse v den jeho Narozenin - manželka
- Za zemřelé rodiče Křencíkovy - paní Mary Horáková
8. Za zemřelé manžely Paškovy - paní Mary Horáková
- Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
9. Za zemřelou Helenu Kábrtovu - pan Stanislav Kábrt
- Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Večeřovu v den
jejích Narozenin
10. Za živou a zemřelou rodinu Horákovu z obou stran - pí. Mary Horák
11. Za zemřelou rodinu Neumannovu z obou stran - rodina Neumannova
- Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za zemřelé Vilmu a Ernesta Ernichovy - manželé Sebestovi
12. Za zemřelé rodiče z obou stran - manželé Volní
- Za zemřelého Janka Balažoviča - manželé Petr a Marie Otrubovi
13. Za zdraví, Boží ochranu, požehnání a na úmysly rodiny Volných
- Za zemřelé rodiče Olgý Fleet's - pan a paní Manley
14. Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince
15. Za zemřelou Annu Hindřovu - manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelé rodiče - pan Jan Vagasský s rodinou
- Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní a vyprošení dalších -
- rodina Schroeder

17. Za živou a zemř. rodinu Hlavatých z obou stran - rodina Hlavatých
18. Za živou a zemřelou rodinu Jurčovu z obou stran
- Za živou a zemř. rodinu Gluvňovu z obou stran - manželé Gluvňovi
19. Za živou a zemřelou rodinu Žáčkovu z obou stran
- Za maminku Kowalikovu - rodina Jurčova
20. Za živou a zemřelou rodinu Žáčkovu z obou stran
- Za zemř. Františku Frantovu a manžela Josefa - rodina Naňkova
21. Za živou a zemřelou rodinu Žáčkovu z obou stran
22. Za zemřelé Leopolda a Barboru Slívovy - děti s rodinami
- Za živou a zemřelou rodinu Jurčovu z obou stran
23. Za zemřelou Berthu Pellis - rodina Naňkova
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
- Za živou a zemřelou rodinu Schroeder z obou stran
24. ~~Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - rod. Kubelkova~~
- Za rodiny Žáčkovu, McMillan, Jurčovu a Schroeder
25. půlnoční: Za všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny
ranní: Za živé a zemř. členy rodin Kašparovy a Ministrový - pan
Jeronym Minister a pan Mirek Kašpar
26. Za zemřelou manželku a za celou rodinu - pan Janko Pechanec
- Za živou a zemřelou rodinu Žáčkovu z obou stran
27. Za zemřelého Dr. Jaroslava Profouse - manželka a děti
- Za zomrelých rodičov Karola a Annu Magulových a brata Jozefa -
-- manželia Magulovi
28. Za zemřelé Leopolda a Barboru Slívovy - děti s rodinami
- Za zomrelých rodičov Jozefa a Katerinu Pastier - manželia Magulovi
29. Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manželia Magulovi
30. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Ořechovských
- Za zomrelého Jozefa Svítka - manželia Magulovi
31. ~~Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince~~

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

Paní Miroslava Čermáková se dožívá PĚTADEVADESÁTKY
pan Jára Kohout PĚTAOSMDESÁTKY, paní Anna Blechová
PĚTASEDMDESÁTKY a Dr. Antonín Neumann SEDMDESÁTKY.
Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví,
vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s ochotou a tak radostnou obětavostí pracovali na Martinském posvícení a oslavě svaté Anežky Přemyslovny! Zvláště děkujeme

naším neúnavným kuchařkám, tanečnímu souboru LIMBORA a všem, kdo
přispěli do Bufetu a do Tomboly.

V neděli 10. prosince ve 2:30 odpoledne v horním kostele Panny Marie

Karmelské v Astorii

V Á N O Č N Í K O N C E R T

našeho pěveckého sboru "Velehrad"

V Á N O Č N Í P Ů L N O Č N Í M Š E S V A T Á

25. XII. - půlnoc mezi 24. a 25. - v dolním kostele v Astorii. Možnost
sv. zpovědi od 10:30 do 11:30 v dolním kostele.

* * *

CESTA DCERY KRÁLOVSKÉ ANEŽKY

III.

Ježíšovo naklonění k zemi. První Anežčina audience. Jak se mu představit? V chudobě. Slyšíme-li toto slovo, máme představu prázdného stolu, prázdné plotny, nevytopené místnosti, existenční minimum, až se zachvějeme.

Chudoba však ve smyslu Zjevení není nuzotou, není žebráctvím, být o všechno oloupen, nic nemít.

Chudoba, toť vyjádření definitivní: "Hleďte nejprve království Boží a ostatní vám bude přidáno.

Měníme radu i směr. Hledáme nejprve všechno ostatní a proto nenalzáme království Boží - a ostatní nám není přidáno.

Pak pocítujeme zoufalou chudobu, opuštěnost, vyděděnost.

Anežka zůstává na cestě evangelia: pochopila blaženství chudoby.

IV.

Byla to Maria, matka Ježíšova, která přivedla Anežku do náruče svého Syna. Kdo se s Ním setká dříve, než přijde jiná láska do srdce, neodolá vnitřnímu kouzlu. Anežka jako dítě byla připravována pro manželství v klášteře bílých sester. Rodiče jí vybírali snoubence. V nitru se však zasnoubila s Tím, jemuž andělé slouží, jehož kráse slunce a měsíc se podivují. Pohrdla královstvím i nádherou světa pro lásku k Pánu.

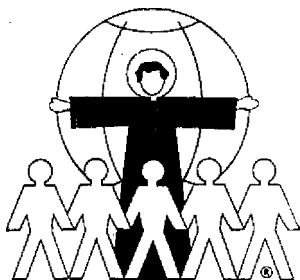
Všechny výhodné nabídky ztroskotaly. Bedřich II., císař německý, upustil od sňatku a řekl českým poslům: "Kdyby Anežka naší láskou

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

pohrdla a jiného sobě vyvolila, tu bychom pomstili tuto potupu zbraní na ní, na jejím bratru a na jeho království. Protože se však Ježíši Kristu zasměla, sluší se, abychom jí blahopřáli." Anežce poslal list, dodávaje: "Na nás hříšného ve svých modlitbách si vzpomínej."

(pokračování)

|| || ||

D O N B O S K O

A vo svojom apoštolskom snení videl pred sebou neznáme kraje, ohromné milióny pohanov, ich hrôznú zaostalosť a biedu. A tá bieda ho ťahala a volala o pomoc, zúfalo prosila o milosrdenstvo. Táto myšlienka mu nedávala odдыхu a pokoja.

- Ano, voľakto ta pôjde. Nieкто ta musí ísť. Pôjde ta hoc i on. Pôjdu ta jeho duchovní synovia, dcéry. Musia ta ísť, lebo ta hynú duše. A to sú tiež dietky Božie. - Takéto a podobné volanie ozývalo sa v jeho veľkej duši.

No nie po prvý raz.

Už ako mladý kňaz chcel vstúpiť do voľaktorej misionárskej spoločnosti. Ale zakázal mu to jeho spovedník Don Cafasso, ktorý videl dobre a jasne, že jeho prvým a hlavným poslaním je opustená mládež Talianska a Európy.

Ostal teda tu doma, ale misíť sa nezriekol. Jeho obľúbeným čítaním boli zprávy z misíí: "Annales Propagandae Fidei - Letopisy šírenia viery v zámorských misíách", vydávané pápežskou Kongregáciou pre misie. Keď Don Bosko dostal nový zošit týchto misijných letopisov, hneď sa dal do čítania a čítal niekedy až do rána. A ráno ho prenasledovala, ba až mučila túžobná myšlienka:

- Ah, Bože, Bože! Prečo len nemám viac klerikov a kňazov? Išiel by som s nimi do Patagónska, do Ohňovej zeme. Tam by sme pracovali.

Ale prečo práve tam?

Lebo tam bolo najťažšie, najviac nedostatkov a najviac biedy.

Roku 1855 voľaktory z prvých Don Boskových žiakov vošiel do jeho izby a na stene zbadal akýsi neznámy nový obraz.

- Kto je to? - pýtal sa Don Boska.

- Horlivý kňaz, misionár Gabriel Perboyre, ktorého pred niekoľkými rokmi umučili v Číne. Ach, Bože, ako by som bol rád, keby som už aj svojich synov videl tam niekde na Východe! Ale ak mi dá Pán Boh čo len dvanásť kňazov podľa mojej vôle, raz ta predsa len pôjdeme.

A roky leteli. Menil sa život, menili sa ľudia. Ale túžba po misionárstve u nášho dobrého Don Boska vždy ostávala rovnaká. Rozpaľovala ho ako mladíka, rozpaľovala ako muža a rovnako ho rozpaľovala i teraz ako starca.

Ba azda vekom ešte uňho dozrievala, lebo často si povzdychoval:

- Hej, keby som len nebol tak starý a zodratý! Vzal by som si so sebou Don Ruu a hybaj! Išli by sme spolu na misie.

Darmo letel čas, darmo sa minuli roky, Don Bosko predsa veril, videl a dúfal, že i jeho misionárske túžby sa raz splnia. A ak hádam on sám aj nie, ale jeho synovia a dcéry predsa len raz budú medzi misionármi pohanského sveta. A budú medzi prvými, poprednými.

Tak ako v ostatných veciach, i v tomto ho posilňovali a viedli podivné sny.

Prvý takýto sen mal hneď na začiatku svojej činnosti, po cholere roku 1854, za ktorej sa so svojimi chovancami tak hrdinsky staral o nemocných, ako sme to už obšírnešie opísali. Don Cagliero bol vtedy iba šuhaj. Pri opatrovaní chorých sa prepracoval a dostal týfus. Lekári už stratili nádej a smutne hlásili Don Boskovi:

- My sme so svojou vedou na konci. Teraz ste vy na rade. Pripravte si chlapca na smrť.

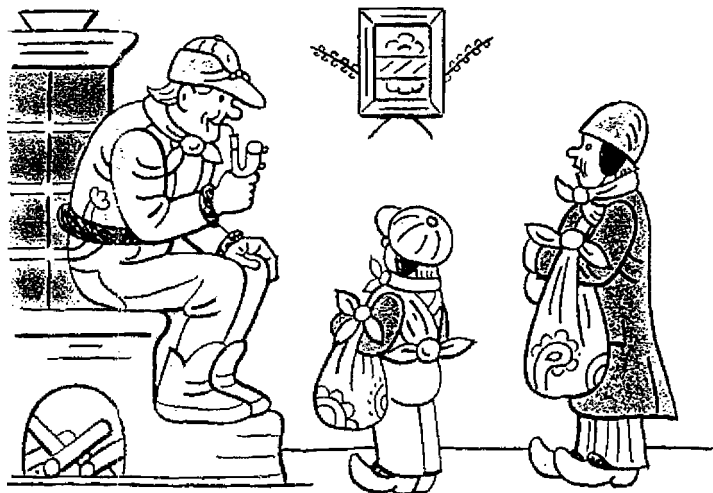
Don Bosko prišiel večer k nemu a s otcovskou láskavosťou sa ho pýtal:

- Tak, Janko môj drahý, čo by si radšej? Tu ostať medzi nami, alebo do neba?

- Do neba - vzdychol slabým, ustatým hlasom chorý.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada: D Ě T E M

Dědečku, dědečku, Koleda: nedáte-li voříšek,
dejte voříšek nebo dva; provrtám vám kožíšek!

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY